

זהר שיר השירים

מעשיו של הקדוש ברוך הוא, כלן אחד בסוד אחד, וכאשר יורדות לעולם הזה, כלן נפרשות בגונים של זכר ונקבה, והן זכר ונקבה מחוברות ביחד, ובוא ראה תשוקת הנקבה אל הזכר עושה נפש, ותשוקת הזכר אל הנקבה עושה נפש, והרצון של תשוקת הזכר אל הנקבה עם התחברותו בה מוציא הנפש, והתכללות תשוקת הנקבה היא לקבלת הנפש, ונכללת תשוקה שלמטה בתשוקה שלמעלה, ונעשין רצון אחד בלי פירוד, ואז הנקבה מקבלת הכל ונתעברת מן הזכר, ותשוקות שניהם מתדבקות יחדו, ועל כן הכל נכלל זה בזה^{ע"י}, וכאשר הנשמות יוצאות זכר ונקבה יחדו יוצאות, ולאחר שיורדות נפרשות, זה לצד אחד וזה לצד אחר, והקדוש ברוך הוא מזווגם אחר כך, ולא נמסר ענין הזיווג לאהר אלא שהוא ביד הקדוש ברוך הוא בלבדו, שהוא יודע זיווג שלהן לחבר אותן כראוי, אשרי לו לאיש שזוכה במעשיו הטובים והולך בדרך האמת, לפי שאז נתחבר נפש בנפש כמו שהיו בתהלה, שאם האיש זוכה במעשיו זה הוא אדם שלם כראוי, ולפיכך "ופריו מתוק לחייו", שהוא בתיקון הטוב להתברך ממנו העולם, לפי שהכל תולה במעשה האיש, אם הוא זוכה או אינו זוכה. (זוהר חלק א-פה.)

ישראל הם חלקו של ה'

רבי יצחק פתח, "בְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי תֵימָר

היה אחר בעולם שנתעלה לאומנת הקדוש ברוך הוא כמו הוא, אמר לו רבי חזקיה והרי כתוב "וְאֵת הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר עָשׂוּ בְּחַרְדָּן" (בראשית יב, ה), אמר לו הם לא היו עוד באותן מדרגות העליונות שנתעמר בהן אברהם, אחר כך אמר לו עוד שמעתי שלא נקרא אברהם אחד עד שנתעלה עם יצחק ויעקב, ונעשו כל השלשה אבות העולם, אז נקרא אברהם אחד, ואז נעשה כמו תפוח בעולם, רשום מכל בני העולם^{ע"י} אמר לו יפה אמרת.

על שעת מתן תורה נאמר פסוק זה

דבר אחר "בְּתַפּוּחַ בְּעֵצֵי תֵימָר", זה הקדוש ברוך הוא, "בֶּן דֹּדָי", זה הקדוש ברוך הוא, "בְּצֵלוֹ", זה הקדוש ברוך הוא^{ע"י} "חַמְדָּתִי וְיִשְׁבְּתִי", ביום שנגלה הקדוש ברוך הוא על הר סיני, וקבלו ישראל התורה ואמרו נעשה ונשמע, "ופריו מתוק לחייו", אלו דברי התורה, שנאמר עליהם "וּמְתוּקִים מִדְּבַשׁ וְנֹפֶת צִיפִים" (תהלים יט, יא).

נשמות הצדיקים פרות ה'

דבר אחר "ופריו מתוק לחייו", אלו נשמות הצדיקים, שכלם פרי מעשיו של הקדוש ברוך הוא ועומדים עמו למעלה.

ענין מזווג זיווגים

בוא וראה, כל נשמות העולם, שהן פרי

זיו הזהר

עו. וזה מסביר להבין שטרם גזירת הקדוש ברוך הוא על הטיפה מה שתהיה ממנה יש בכחה להעשות או זכר או נקבה, ואמר עוד שכמו בזיווג הגשמי כן בזיווג הרוחני, שכאשר הנשמות יוצאות מן חכמה ובניה תפארת ויסוד למלכות הן גם כן באופן הזה שבתחלה הן כליטין מן ב' כחות של זכר ונקבה ביחד, ואחר כך נפרשים על פי השגחת הבורא.

עו. כי הגונים של התפוח לבן אדם ירוק מורה על ג' המדות חד"ר, דהיינו אברהם יצחק יעקב.

עו. ג' פעמים הקדוש ברוך הוא, הראשון מרמז על התפארת מדת הרחמים שהוא התכללות של חסד וגבורה כעין גונים של התפוח, השני מרמז על החסד כי דודי הוא לשון אהבה, השלישי מרמז על הבניה אמא עלאה הפורסת צל של סכת שלום על כנסת ישראל.